

ամենէն շուտ կը դառնայ ութերորդը ,
անկէ ետքը իրարու ետեւէ եօթներորդը
վեցերորդը և հինգերորդը . իսկ երրոր-
դը անանկ շարժմամբ կ'երթայ՝ որ կար-
ծես թէ չորրորդը կը պտըտցնէ , չոր-
րորդն ալ երրորդը , հինգերորդն ալ
երկրորդը : Իսկ ինքն իւր հարկին ծը-
նունդներուն վրայ կը պտըտի : Եւ անոր
ամէն մէկ շրջանին վրայ վերէն համ-
բարու մը կեցած մէկտեղ կը դառնայ՝
մէկ միակերպ ձայն մը ձգելով , բայց
ութէն ալ մէկտեղ մէկ միաբան ներ-
դաշնակութիւն մը կ'ըլլայ : Իսկ անդին
իրարմէ հաւասար հեռու մէյմէկ աթոռ

նստած են հարկին աղջիկները՝ Պար-
կայք , Ճերմակազգեստ , գլուխնին պը-
սակ , Լաքեսիս , Լլոթով և Լտրոպոս ,
և համբարուաց ներդաշնակութեանը
հետ կ'երգեն , Լաքեսիս՝ անցածը , Լլո-
թով՝ ներկայն , Լտրոպոս՝ գալիքը : Եւ
Լլոթով աջ ձեռքովը բռնած կը դարձը-
նէ իլին արտաքին շրջանակը՝ ժամ ընդ
մէջ , Լտրոպոս ձախովը նոյնպէս մէջին
ները , Լաքեսիս ալ երկու ձեռքովն եր-
կուքին ալ կը դպչի փոխն ի փոխ ,

կը շարունակուի :

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Տէր , երբ տեսցես .

ՈՂՄ .

Արդ զի մահացուք փակեալ ունին զաչս ,
Օչա՛ յորմէ աղէտք հայցեն ըզգորով ,
Եւ յայն լոկ բացեալ որ արհամարհ չահ ,
Կամ որ ոչ աղեացն ածիցէ վըրդով .

Արդ զի ատելի ցաւոցն արտասուք ,
Յորոց մըղձկելոյն թեթեւանայ սիրտ՝
Որչափ յայլ ի սիրտ քամէ կամ ի ձեռս
Խառն յաղի վիժանան յատակին ըզգիրտ .

Արդ զի կորուսեալ վիշտք ըզպատկառանս
Օր իբրու բախտին ազդեն պատարագ ,
Եւ որպէս ըզբու ձախողակ հըմայս
Սըշտացեալքն ի ծաղր առնուն եւ յառակ .

Արդ զի հարկ է պինդ ունել ըզհառաչ
Ի սիրտն անդ հանգոյն ի շիջեալ հրաբուխ ,
Հարկ՝ որչափ հրատապ ցաւքն իցեն եւ վեր ,
Արտասուացն որչափ անհատաբար ուխ .

Արդ զի եւ երկնից կորեալ լոյս կապոյտ ,
Ուր սիրտն ըսփոփէր իբր յապառնեաց տես ,

Եւ տըխուր աչկունք յայս ամառոց գուպար
Եկընկորին գող կորուսեալ եւ զքեզ,
Տէր, դու երբ տեսցես:

Տէր, յորոյ հրաման գայ այս մառախուղ,
Պատկեր ում ըզսիրտ կալեալ է թախիծ,
Եւ բուք վեր ի վայր հարեալ զանդ եւ զջուր՝
Թողու զսա պըղտոր, մահուամբ զայն ելից:

Որ գիտես քանի՜ քոյդ ակնարկութիւն
Նաճկիցէ այս ձիւն տանիս, արտավար,
Քանի՜ պաղիցին առուակք քաղցրահոս
Թըռչնեկին ի սուգ եւ մարգաց դալար:

Որ մինչ հիւսիսոյ ասես թէ “Շընչեա”,
Կընքեալ է յոր դէմ, յոր մայրիս, յոր թուփ,
Քանի՜ վարդենեաց թափեսցէ բաժակ
Կամ ցընդէ փետուրս եւ ծաղկունս ի ծուփ:

Փետուրս՝ զոր հաւիկն յիւր եթող ի չուն,
Ուի մերս արդ զոփալ՝ նա երգէ ի ջեր:
Նաղկունս՝ որք խամրեալ, բայց յիւրեանց ի սերմն
Փըթթեսցին դարձեալ, թոյր եւ բոյր յայեր:

Եւ ի թօթափել եւ մեր սիրելեաց,
Որոց մեք սըրտին՝ մերոյս նոքա զարդ,
Յորոց առնուաք ըզջուր կամ զըստուեր,
Եւ ի մէնջ ի բաց անկան տարապարտ...

Երբ կապուտ յոգւոցըս խինդ եւ սփոփանք,
Թեւք՝ յորոց թեթեւ սլացեալ տանէին,
Հայիմք շուրջ սիրոյն յայնքան աւերակս,
Եւ չիք որ խոստայ դարձ, կեանք վերըստին...

Տէր, զայս մեր եւեթ տեսանիցեն աչք,
Օ՛ր արտասուս ցանգ արկցեն աղեկէզ:
Իսկ ոյր այց գըթոյդ է առհաւատչեայ՝
Տէր, դու երբ տեսցես:

Ի խաթարեալն արտ մինչ գիտէ մըշակ՝
Բզքենու ըզյոյս ամուլն անդ երէզ:
Հանգոյն եւ ի մեր թէ նայիս աղէտ՝
Յակօսից վըշտաց խինդք բուսցին եւ մեզ:
Ո՛հ, երբ, երբ տեսցես: